

Οι θεοί ζούσαν όλοι μαζί
στην κορυφή του Ολύμπου,
στο μεγάλο σπίτι του Δία
που του 'χτισαν οι Κύκλωπες.

Μεγάλη οικογένεια,
κι ο καθένας είχε τον δικό του χαρακτήρα.
Πότε καλοί, πότε κακοί,
σαν τους ανθρώπους.

Η ζωή τους ήταν ατελείωτη,
γιατί ποτέ δεν πέθαιναν.
Ατελείωτες είναι και οι ιστορίες
που διηγούνται για τον καθένα.

Σε τούτο το βιβλίο είναι μέσα μερικές
για την Ήρα, τον Ήφαιστο,
την Αφροδίτη και τον Άρη.

Η Ήρα ήταν η μόνη απ' τις θεές
που έγινε γυναίκα του Δία.
Ο Δίας είχε στη ζωή του πολλές γυναίκες,
γιατί αγαπούσε εύκολα και εύκολα ξεχνούσε.
Η Ήρα θύμωνε πολύ μ' αυτά του τα καμώματα
κι όλο κάτι σοφιζότανε για να τον τιμωρήσει.
Αυτός, πάλι, όλο ξέφευγε.
Με την πονηράδα του κατάφερε και την Ήρα
να τον πάρει άντρα,
γιατί αυτή καθόλου δεν τον ήθελε.

Τι έκανε λοιπόν;
Μια μέρα που την είδε να παίρνει
μόνη της ένα μονοπάτι στο βουνό,
μεταμορφώθηκε σε κούκο και
πέταξε πάνω σ' ένα κλαρί.
Η Ήρα προχωρούσε ανύποπτη,
της άρεσαν οι μοναχικοί περίπατοι στο δάσος.
Ξαφνικά έπιασε βροχή, και να!
μπροστά στα πόδια της πέφτει ένας κούκος
βρεγμένος και κακομοιριασμένος.
Τρέμει απ' το κρύο και είναι έτοιμος να ψοφήσει.

Η Ήρα τον πήρε στα χέρια της
και τον έβαλε μες στον κόρφο της, να τον ζεστάνει.
Ώσπου να πεις τρία, το πουλάκι μεταμορφώθηκε.
Έγινε ο Δίας και βρέθηκε
μες στην αγκαλιά της Ήρας.

Άμα δυο θεοί αγκαλιαστούνε,
τότε και θα παντρευτούνε.

Πέρασαν μερικά χρόνια και ο Δίας
άρχισε να κοιτάει άλλες γυναίκες στη γη.
Μια μέρα βλέπει η Ήρα από ψηλά
ένα περίεργο μαύρο συννεφάκι.
Παίρνει φόρα και κατεβαίνει.
Αποκάτω, σωστά το υποψιάστηκε,
βρήκε τον κύριο Δία με μια γυναίκα.
Αυτός πρόλαβε όμως και τη μεταμόρφωσε.
Την έκανε μian άσπρη αγελάδα.
Καμώθηκε πως τάχα ήταν εκεί να την αρμέξει.

— Να τα αφήσεις αυτά που ξέρεις!
λέει η Ήρα. Τούτη εδώ είναι μια
απ' τις πολλές γυναίκες σου.
— Όχι, σου λέω, αγελάδα είναι, επέμενε εκείνος.
— Ωραία, τότε να μου τη δώσεις,
να 'χω και φρέσκο γάλα για τα παιδιά!

Τι να κάνει ο Δίας, αναγκάστηκε να την αφήσει
στα χέρια της Ήρας. Η καημένη η Ιώ,
έτσι λέγαν την κοπέλα,
θα έμενε για πάντα μια αγελάδα.

Η Ήρα την πήρε και την έδεσε σ' ένα δέντρο
στο δασάκι έξω απ' τις Μυκήνες.
Έβαλε φύλακα τον πιστό της Άργο
και του 'πε να 'χει τα μάτια του εκατό
μην του ξεφύγει η αγελάδα.

